

Micha Hamel
is daar iemand

UITGEVERIJ PLUIM
AMSTERDAM/ANTWERPEN

was ben zal mijzelf en wel expres
geestig mijzelf vermorzel mijn totems
jongleer onheilszwangere kanonskogels
verslind mogelijkheden inclusief solistes
beloftes die in leeuwenbekken kijken
en rits mijn geheimen dicht resoluut

vanavond was ik mijn lijf met biodiesel
en poets mijn lachebek met antikalk

snack ik zes ons kattenvoer en kruip drie
rondjes door de tuin van mijn rijtjeshuis

ga op het schuurdak staan en simuleer
de bonk plus de naschok van mijn lijf dat slap
maar theatraal op de planken ineenzijgt

was ben kortom koning van de koortsdroom
die liever de rang van hansworst had gehad

afscheur helwit

huichelende moker

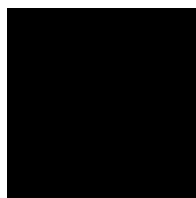
gekarteld alarm

doodskop

koorzang

TAK – de peer knalt op zwart het hoofd

springt de donkere kamer in

tweëntwintig ganzen vliegen over het huis
een augurkvormige god ziet
op de ruggen van
de ganzen

reikt omlaag
tilt het dak van 's mans huis, tilt

het dak van zijn schedel
ziet neer op de albino walnoot

schraapt zijn keel
en broemt:

hm, hm
morgen pyjamadag voor de rest van het jaar

je denkt dit overkomt mij niet
iedereen kijkt mij zwijgend aan en ik zwijg terug
het is stil
het is stil omdat ik de wachters om stilte heb gevraagd
om dit moment dat mij opensplijt
het moment dat ik mij voor het eerst en voor altijd blootgeef
te beleven
zodat ik hardvochtig door de film van de werkelijkheid
word geslingerd
met een vingerknip en
hee daar!

jaren heb ik gewacht en nu ben ik zwak en nou ben je er ineens
dit is al heel lang jouw speelruimte
daar ben ik, gevend en smeltend
hier begin ik en hier mag jij komen
hier ben ik
dit is mijn zone

opgeslokt door de woordnacht

die lispelt kom mee in de woordnacht

door de wolken kun je de sterren niet zien

zit ik met mijn naam in mijn handen

als iemand die met zijn tijd mee moet

door de wolken kun je de sterren zien

het geeft niet, het is mensenwerk

ga op de stip staan en houd op met zingen

als je niet opgeeft staat er een piano voor je klaar

ben je goed in voetbal kijken?

ben je goed met mensen?

met dieren dan misschien?

we hebben een leeuw, een paard en een makreel hier

de dieren die we dineren tellen we niet

je hebt nog niet door dat het over jou gaat hier

maar dat komt wel

miljoenen ogen hebben op mij neergekeken
tegen mij opgekeken
miljoenen ogen hebben mijn huid versleten
oren hebben mij gehoord en ik ben gezien
op de binnenkant van hun voorhoofd als herinnering, als
nachtmerrie
maar bovenal als derde persoon
het lichaam het harnas de silo waarin zij gekerkerd zijn is
het mijne niet
want ik ben slechts – slechts? – een zone
een streng bewaakt niemandsland
want als ik iemand binnenlaat, dan word ik hem of haar
zijn of jouw speelruimte komt aan mijn zone te grenzen en alles
vervloeit

je bent bang

lichtval is genoeg

ijverige wetenschappers
kijken mijn geraamte uit

chromium en plastic het verschil tussen binnen en buiten

ik moet kees afzeggen
misschien

lang douchen mag
nergens ter wereld

en het eten is best lekker

jullie kennen het hele verhaal niet
kennen het hele verhaal niet
ik ben geen lichaam ik ben een zone
zone

dit is jouw speelruimte
hier begin ik en hier mag jij komen

ben ik onzacht?
onduidelijk?

je bent bang
bang
bang?

hier begin ik en hier mag jij komen
ik heb geen lichaam ik bezet een land

je kent het hele verhaal niet

helaas heeft niemand hier een naam

een man komt binnen met een klembord en een balpen
een hoornen brilmontuur
zou hem hebben gestaan

we zijn een film over uw leven aan het maken
en hebben nog figuranten nodig